

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D., a.s.** so sídlom v B., proti žalovanému **J.**, bývajúcemu v B., **o zaplatenie 92,94 € (2 800 Sk)** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 17/2006, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2009 č.k. 12 Co 298/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 21. júna 2007 č.k. 16 C 17/2006-66 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní 2 800 Sk s príslušenstvom. Rozhodol tiež o trovách konania. Výsledkami vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobcom požadovaná suma predstavuje náklady za odťahnutie nesprávne zaparkovaného vozidla žalovaného, ktorý parkovaním na mieste, kde je státie zakázané, porušil povinnosti účastníka cestnej premávky (§ 40 ods. 1 a ods. 4 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách).

Uvedený rozsudok napadol odvolaním žalovaný. Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. marca 2008 sp. zn. 8 Co 382/2007 odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané. Odmietajúce uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 25. septembra 2008 sp. zn. 3 Cdo 184/2008 dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil, lebo tým, že odvolanie žalovaného bolo odmietnuté podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané, hoci podmienky pre postup podľa tohto ustanovenia neboli dané, bola žalovanému odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. januára 2009 sp. zn. 12 Co 298/2008 rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 21. júna 2007 č.k. 16 C 17/2006-66 potvrdil; žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že vec preskúmal v medziach a dôvodoch podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov; skutkové zistenia tiež správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom vysvetleným v odôvodnení napadnutého rozsudku. Pochybenie súdu prvého stupňa nebolo zistené ani v rozhodnutí o náhrade trov konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním, v ktorom odvolaciemu súdu vytkol, že ho „neprizval na pojednávanie a rozhodoval bez jeho prítomnosti“, čím mu „neumožnil brániť sa na súde druhého stupňa“ a tiež „dôkladne vysvetliť celú situáciu s odtiahnutím jeho osobného auta“. Dopravnú situáciu na pozemnej komunikácii, ktorá bola zistená vykonaným dokazovaním, nevyhodnotili súdy správne a dospeli tiež k nesprávnym právnym záverom. Ako obyvateľ príslušnej mestskej časti, ktorý je držiteľom riadne uhradenej celoročnej parkovacej karty, nemohol so svojím vozidlom vytvoriť za 4 – 5 minút žiadnu cestnú prekážku. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu označil napadnutý rozsudok za vecne správny. Neopodstatnene podané dovolanie žiadal zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada.

Dovolaním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Nejde ani o rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd – čo do samotnej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu – vyslovil právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.), ktorým by boli súdy viazané; v skoršom rozhodnutí dovolací súd vyslovil závery len k procesnej vade, v dôsledku ktorej bolo odmietnuté včas podané odvolanie. Odvolací súd výrokom svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Navyše, s poukazom na § 238 ods. 5 O.s.p. treba uviesť, že peňažné plnenie, ktorého sa týka dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, je nižšie ako trojnásobok minimálnej mzdy v čase podania žaloby (14. decembra 2005) na súde prvého stupňa [2800 Sk < 20 700 Sk (3 x 6 900 Sk)]. Z týchto dôvodov nie je dovolanie žalovaného v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalovaného by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom

dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné. Prípustnosť dovolania v zmysle tohto ustanovenia však nezakladá samo tvrdenie dovolateľa o existencii procesnej vady tejto povahy, ale zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

Žalovaný existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z týchto ustanovení.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania (napr. práva zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.).

Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by v konaní došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. ale v ostatných prípadoch (než sú uvedené v § 214 ods. 1 O.s.p.) môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Osobitne treba zdôrazniť, že v zmysle § 372p O.s.p. sa na konania začaté pred 15. októbrom 2008 použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak. Keďže „ďalej“ nie je o možnosti odvolacieho súdu aplikovať ustanovenie § 214 ods. 2 O.s.p. v znení od 15. októbra 2008 aj na konania začaté do tohto dňa „ustanovené inak“, nič nebránilo Krajskému súdu v Bratislave, aby predmetnú vec rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pričom o čase a mieste verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení spôsobom, ktorý určuje zákon (§ 156 ods. 3 O.s.p.) – viď oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku založené v spise na č.l. 104).

Z dovolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že a/ odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a že z tohto dôvodu nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol po nariadení pojednávania, c/ so zreteľom na povahu prejednávanej veci nič nenasvedčuje tomu, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. Z týchto dôvodov mohol odvolací súd rozhodnúť bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a teda v neprítomnosti žalovaného a bez toho, aby ho „prizval na pojednávanie“. Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. Neopodstatnená je preto námietka, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ žalovaný v dovolaní namieta, že súdy rozhodli bez úplných skutkových podkladov, prípadne že zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotili alebo že dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a tieto po právnej stránke nesprávne posúdili, ide o námietky, ktoré ani v prípade, že by boli opodstatnené (dovolací súd sa ich dôvodnosťou nezaoberal) by nenasvedčovali o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p. zakladajúcej prípustnosť dovolania žalovaného podľa tohto ustanovenia. Osobitne k námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (R 43/2003).

Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že prípustnosť dovolania žalovaného v časti, ktorá smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania (tento výrok má z hľadiska procesného povahu uznesenia – vid' § 167 ods. 1 O.s.p.), je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol

podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková